

Deutsche Telekom in britanski sklad Cinvenne s ponudbama za Telekom krepko pod pričakovanji

Dnevnik, Tomaž Modic, 10. april 2015

V ponedeljek bo znano, kdo je ostal v igri za nakup Telekoma Slovenije in koliko je pripravljen plačati za večinski delež države. Kot smo napovedali, je pričakovati nizke ponudbe. Kakršen koli bo izid privatizacije – ta je že sedaj pustila pečat na Telekomu.

Borut Jamnik, predsednik nadzornega sveta Telekoma Slovenije, in Rudi Skobe, predsednik uprave

V ponedeljek se naposled izteče rok za oddajo zavezujočih ponudb za nakup večinskega državnega deleža Telekoma Slovenije. Kot smo napovedali v Dnevniku, naj bi bili ponudbi edinih preostalih ponudnikov, Deutsche Telekomu in sklada Cinven, dosti nižji od pričakovanj prodajalcev, kar postavlja pod vprašaj uspešnost privatizacije.

Po neuradnih informacijah naj bi bili Nemci in Britanci pripravljeni za Telekom plačati krepko manj od trenutne borzne cene delnice, ki je včeraj znašala dobrih 132 evrov. Tako naj bi vlada na mizo namesto ponudb v višini 180 evrov – ali celo več kot 200 evrov na delnico – dobila ponudbe v višini do okoli 115 evrov. Toliko bi bil Telekom vreden, če upoštevamo lanski 170-milijonski denarni tok iz poslovanja (EBITDA), pomnožimo z multiplikatorjem, ki se uporablja pri vrednotenju primerljivih prevzemov, in odštejemo 344 milijonov evrov neto finančnega dolga.

Ali bodo v Telekomu letos poleti dobili novega, tujega lastnika ali pa jih bo vlada **Mira Cerarja** raje zadržala v državni lasti, bo zagotovo znano pred poletjem, brez dvoma pa je privatizacija pomembno vplivala na nacionalnega operaterja. Postopek, ki se iz (ne)razumljivih razlogov vleče poldrugo leto, so spremljali nujno potrebna racionalizacija poslovanja in zniževanje števila zaposlenih, agresivno pridobivanje uporabnikov, več deset milijonov evrov vredna poravnava s Simobilom v zameno za umik odškodninske tožbe, že dogovorjeni umik z makedonskega trga, na katerem je izgubil več kot sto milijonov evrov...

Kljub temu da uprava Telekoma pod vodstvom **Rudija Skobeta** in drugi kadri pomemben del časa in energije namenjajo postopku privatizacije namesto osnovnemu poslu, so mnenja glede tega, ali je bil vpliv omenjenih aktivnosti na Telekom pozitiven ali negativen, različna.

Sklepali poravnave, »kupovali« uporabnike

Po eni strani so namreč v Telekomu zaradi vedno bližjega konca prodaje sprejemali odločitve, ki so povečevale vrednost družbe in so bolj koristile njenim lastnikom.

Najvidnejši in najdražji je bil nedvomno sporazum s Simobilom o ureditvi medsebojnih razmerij. Tega so sklenili konec lanskega leta, glavna točka dogovora pa je bila umik 283-milijonske tožbe zaradi Telekomovih domnevnih zlorab na trgu pri prodaji paketov Itak Džabest. V zameno je Simobil dobil visoko nadomestilo, ki je odpihnilo ves lanski dobiček Telekoma, ta pa je ustvaril enega najslabših rezultatov. Kljub temu je šlo za vodo na mlin privatizaciji, saj so odpravili negotovost zaradi morebitnega plačila odškodnine in s tem preprečili nižje ponudbe.

Opazne so bile tudi Telekomove zmage v boju za nove donosne poslovne uporabnike. Poročali smo, da je lani v svoje vrste pridobil nekaj velikih podjetij, kot so Mercator, Slovenske železnice (SŽ), Gorenje, NLB, SKB in IBM. Ti so bili prej na Simobilu, vendar jim je Telekom za uporabo storitev mobilne telefonije ponudil nižjo ceno. S tem je čez noč pridobil od šest tisoč do sedem tisoč novih poslovnih uporabnikov. Simobilu je pred dnevi odvzel še pomembnega poslovnega partnerja in zapolnil omrežne zmogljivosti. V Telekomovem mobilnem omrežju po novem gostuje T2.

S privatizacijo bi bila lahko povezana tudi pričakovana prodaja deleža v makedonskem operaterju One, v katerega je Telekom v preteklosti vložil več kot 200 milijonov evrov. S Telekomom Austria sta se namreč dogovorila o združitvi njunih tamkajšnjih operaterjev, Telekom pa si je zagotovil možnost kasnejšega izstopa iz lastništva. Ob tem je pomemben podatek, da je vodilni igralec na makedonskem trgu Deutsche Telekom, ki velja za favorita pri nakupu slovenskega telekoma. Če bi mu podvig uspel, pa bi morali Nemci zaradi varuha konkurence prodati Telekomov One. »Umazano delo« so namesto njih opravili v Telekomu.

Prisiljeni v racionalizacijo in konsolidacijo

Čeprav kaže, da je v Telekomu trenutno vse podrejeno uspehu privatizacije, bodo nekateri ukrepi zelo koristni za njegovo bodoče poslovanje. Pričakovati jih je tudi glede na razmere v panogi in na trgu. Vprašanje pa je, ali bi uprava Telekoma za njihovo sprejetje dobila potrebno soglasje, če pred vrati ne bi bili tuji lastnik in grožnje z odpuščanjem.

Tako so se v Telekomu po tem, ko jih je Janševa vlada uvrstila na seznam za privatizacijo, s predstavniki zaposlenih brez večjih težav dogovorili, da namesto odpuščanja pride do prostovoljnega znižanja mase plač. To so do zdaj uspešno urejali z visokimi odpravninami in naravnim odlivom zaposlenih. Čeprav se še vedno pojavljajo kritike o vprašljivi porabi sredstev za oglaševanje, naj bi prišlo tudi do pazljivejše porabe denarja za naložbe. Po drugi strani je Telekom, ki je leta izgubljal tržne deleže in prihodke, nenadoma oživel in se začel boriti za uporabnike. Priključil se je tudi valu konsolidacije na domačem trgu. Pred kratkim se je dogovoril o nakupu Debitela.

Kljub temu gre v glavnem za prilagajanje razmeram na trgu in krpanje lukenj. Že zdaj je namreč jasno, da bo Telekom v prihodnje izgubljal vrednost, saj bo na domačem trgu vse večja konkurenca, dobički pa nižji. Če bo privatizacija tako kot leta 2008 propadla, bodo ponudbe v naslednjem poskusu prodaje Telekoma še nižje, aktualni snubci pa bodo prišli do sanirane družbe po nekajkrat nižji ceni. Grozi torej, da se bo ponovila saga, ki je več kot pet let potekala okoli Mercatorja. Epilog je bil jasen; kljub upanju, da se bo pojavil boljši kupec, se je na vsakokratni razpis za prodajo prijavljal Agrokor in na koncu zmagal, pri tem pa s spretno igro zbil prodajno ceno na dobro tretjino tistega, kar je obljubljal pred leti.

132,6 € je vrednost delnice Telekoma Slovenije na Ljubljanski borzi.